

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 30.

Tredie Session.

11te Møde.

Løverbagen den 25de October.

(Fortf.)

Mosevæn (fortsat): I de mindre Kjøbstæder fulde Antallet være deels 2, deels 4. Vi have 67 mindre Kjøbstæder. Af disse ville 41 erhøve 2 Raadmænd, og 26 ville erhøve 4. Ved Tallet 41 vil det forøvrigt berøve paa, hvorledes Allinge og Sandvig skulle regnes. Hvad Antallet af Repræsentanterne angaaer, da bliver Antallet i Kjøbenhavn uforandret. Der er 36, og der bliver efter Udkastet 36. I de andre Kjøbstæder er det, efter Communal- Anordningen af 24de October 1837, bestemt, at Antallet skal være mellem 5 og 18 efter de særlige Regulativer for hver By. Udkastet gaaer ud paa, ikke at henskyde saadanne Punkter til Afgjørelse ved Regulativer, som skulle gives af Regjeringen, men at ordne dem umiddelbart ved Loven i Genhold til Folketallet, hvilket man ogsaa i de fleste constitutionelle Stater pleier at følge. De nævnte 41 Kjøbstæder, som ville faae 2 Raadmænd, ville faae 4 Repræsentanter; af de 26 andre Kjøbstæder ville de 21 faae 8 Repræsentanter, men derimod ville de 5, som have over 7000 Indbyggere, faae 12 Repræsentanter, hvilke 5 Kjøbstæder ere Helsingør, Odense, Aalborg, Aarhus og Randers.

Hvad angaaer den Maade, hvorpaa Afs gangen skal finde Sted imellem Repræsentanterne, og altsaa ligeledes Fornøelsen af disse, da er Udkastet anlagt paa en successiv Fornøelse, Noget, der forøvrigt ogsaa er ganske stemmende med vor gjældende Lovgivning, idet Valgperioden for Provindskjøbstæderne og Kjøbenhavn er 6 Aar, og $\frac{1}{6}$ afgaaer aarligt. (Anordn. 24de Octbr. 1837 § 9, 1ste Januar 1840 § 13.) Det er jo iøvrigt en af de Sæt-

ninger, som har vundet meest Anerkjendelse, at et af de bedste Midler, for at virke til en jævn og beständig Udvikling af de communale Forhold, er den successive Fornøelse af Repræsentanter, og jeg troer, at det Gode, man derved opnaaer, langt overveier den Uleilighed, som kunde søges i et oftere igjenkommende Valg (sefr. Udt. af fr. Clg. S. 23). Hvad Kjøbstæderne angaaer, maatte jeg faa meget mere lægge Vægt derpaa, som vor tidligere Lovgivning ogsaa har taget et saadant Hensyn. Functionsperioden er i det foreliggende Udkast indskrænket for Repræsentanterne fra 6 til 4 Aar, hvorimod dette for Raadmændene har bibeholdt den samme Functionstid, som efter Anordn. af 24de October 1837 § 1 gjælder for Raadmænd i Provindskjøbstæderne; i Kjøbenhavn derimod er den tidligere gjældende Functionsperiode for Raadmændene i Kjøbenhavn nedsat fra 12 til 8 Aar.

Hvad den Godtgjørelse angaaer, som der kunde være Spørgsmaal om at tillægge Raadmændene, da oppebære de efter det hidtil gjældende System i Provindskjøbstæderne ingen Godtgjørelse, medens de derimod i Kjøbenhavn alle ere lønede. Lovudkastet gaaer ud paa, at Halvdelen af dem skal lønnes, og normerer den dem tilkommende Godtgjørelse, om hvis Størrelse der iøvrigt kan være nogen Tvivl. Ved at fastsætte de i Udkastet foreslaaede Summer, resp. af 500 og 200 Rbd., er jeg gaaet ud fra den Anskuelse, at communale Bestillinger egentlig ikke bør søges for den Indtægts Skyld, de kunne afgive, men at det kunde være rimeligt og billigt at tillægge Vedkommende en passende Godtgjørelse for det Arbejde, der maatte paahvile dem.

Hvad Spørgsmaalet om Valgbarhed som Raadmænd angaaer, da har Valgbarheden for Raadmænd været den samme som